bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Footballul nu mai poate suporta taxe

Ne-am ocupat în numărul de eri de proectul pentru înfiinţarea unei noui taxe pe spectacolele sportive. Ne lipsesc preciziunile, indispensabile unei discuţiuni mai autoritare şi nu ştim cu cine stăm de vorbă, ca să putem aprecia situaţia în lumina ei adevărată. Cine cere această taxă? Cui îi va folosi, din moment ce nu este reclamată de necesităţi fiscale? Din moment ce este proporţională, cine va fixa criterille acestei proporţionalităţi? O serie de întrebări deci cari reclamă răspunsuri nete, ca să putem angaja o discuţie.

In tot noianul de impreciziuni, s'a strecurat totuşi un gând clar şi acesta îl deţinem din cercurile iniţiatorilor. Taxa vizează, în mod aproape esclusiv, footballul. Nu e cazul să se facă jocuri de cuvinte şi mai puţin, să se îmbrace gândul adevărat în formule cari, oricât de pompoase ar fi ele, sunt suficient de transparente ca să descoperim intenţia iniţiatorilor. Footballul este vizat prin noul proect de taxe şi în această privinţă nici un argument nu ne poate îndepărta dela judecata şi convingerea noastră.

Odată stabilită această intenţie a iniţiatorilor se pune întrebarea, dacă sportul cu balonul rotund mai poate suporta sarcinile cari i se pregătesc.

Inc iuda tuturor aparenţelor footballul nu mai poate suporta nici o sarcină materială. Orice taxă care s'ar fixa asupra spectacolelor footballiste ar grăbi falimentul lor. Nu vă uitaţi la miile de spectatori cari vin la matchuri. Intrebaţi, în primul rând, câţi din ei plătesc şi faceţi apoi o comparaţie între probabilele venituri şi cheltuelile certe.

Situaţia financiară a tuturor grupărilor este atât de subredă, încât echilibrul s'ar rupe complect, în cazul unor noui sarcini.

Ştim ce ni se va răspunde: taxele le suportă spectatorii. Acest lucru a devenit imposibil prin faptul că nici spectatorii nu mai pot suporta sarcinile succesive pe cari le reprezintă biletul de intrare la un match de football.

Orice exagerare în această materie ne va aduce pierderea publicului si în acest caz tot la faliment ajungem.

Indiferent de frumoasele expuneri de motive, footballul nu mai poate suporta taxe.

Lis.

O echipă meritoasă

Clişeul nostru reprezintă tânăra şi talentata echipă V. T. M. din Brăila, campioană de toamnă a seriei respective din Divizia C.

Faima unei echipe de football — sau mai precis a întregului club— e datorită jucătorilor. Cel puţin aceasta este concluzia care trebuie trasă, dacă ţinem socoteală de faptul că tot succesul, toată gloria, acoperă numai vedetele cu firmă luminoasă.

In schimb dregătorii cluburilor, au rolul regizorului în teatru. Căci dacă artiştii au posibilitatea de a fi aclamaţi «la scenă deschisă». regisorul, oricâte merite ar avea, nu se bucură de această favoare care, oricât, gâdilă vanitatea oricui.

Tot aşa şi cu dregătorii cluburilor de football. Activează cu o febrilitate demnă de toate elogiile, bat scările federaţiei în fiecare seară. se ceartă cu arbitrii, se tocmesc cu oficialii, iar tribunele, atâta ştiu: «Bravo Badola! Bravo Albu! Bravo Petea!» Despre cei cari au depus în umbră o muncă titanică, nici o vorbă pe teren, nici un rând în gazete.

Si cu toate acestea, ei perseverează în opera lor, depunând zi de zi eforturi, nerăsplătite cu nimic.

Ba mai mult! Pentru această funcţie, li se cere pe lângă putere de muncă, şi multă ingeniozitate, spontaneitate, sclipiri de inteligenţă în rezolvarea chestiunilor de mare importanţă.i

Voiu da un exemplu foarte elocvent.

Anul trecut, Macabi a jucat un match amical la Craiova. Seara, delegatul expediţiei, a chemat telefonic pe d. N. T. dregătorul clubului. Era vorba de un nou match pentru a doua zi, şi cei dela Craiova nu ştiau ce să facă. L-au chemat deci pe d. N. T. care, cu vasta experienţă şi cu spiritul său pătrunzător, avea să le dea o soluţie.

— Allo! d. T...? Aici e M. Bl... Vorbesc dela Craiova. Ce facem? Mai jucăm şi mâine, sau plecăm spre Bucureşti?

D. N. T. a încruntat sprâncenele, a dus un deget la tâmplă în chip de Sherlock—Holmes şi după o clipă a răspuns hotărât:

— Ştiţi care e părerea mea?

— Care? se auzi vocea dela celălalt fir

— Părerea mea e să... faceţi cum credeţi că e mai bine...

Autentic

*

De câţiva ani, contingentul nostru de boxeuri a scăzut cu câteva valoroase elemente, cari au luat drumul străinătăţii, unde s'au stabilit deabinelea.

In special la Paris, e o adevărată colonie de boxeuri români, cari — după cum se poate lesne deduce din reportajele noastre — sunt în corespondenţă regulată cu redactorii noştri.

Acum câteva zile, colegul de redacţie Iancu Săvescu, a primit o scrisoare dela Covaci.

Printre altele «Potcoavă» scria : «...şi am învăţat să mănânc puţin»...

După două minute, toată redacţia comenta acest pasagiu.

Un confrate maliţios a găsit nimerit să facă un spirit răutăcios:

— După rezultate, eu văd că mănâncă mai multă... bătaie ca oricând!

Un altul susţinea că Gheorghiţă face cură de slăbire, ca să poată boxa într'o categorie inferioară.

Chestia a început însă să fie discutată pe un ton serios.

— Vezi dom'le, ce prost o duce săracu, că s'a învăţat cu foamea.

— Nu-l mai văitaţi — a ripostat Iancu Săvescu — că n'o să moară el de foame. Azi mănâncă şase feluri, mâine cinci, şi asa mai departe. E chestie de antrenament. Ce, Gandhi credeţi că s'a născut cu rezistenţa asta fenomenală la postit?

— Bine Iancule — a intervenit un coleg — dar dacă o ţine aşa cu «antrenamentul» ăsta, în două luni o să fie.. supra-antrenat.

— Supra-antrenat şi... sub-alimentat, a încheiat discuţia un altul.

A. Nol

De prin lume adunate

CAND LIPSEŞTE MINGEA...

Duminecă trebuia să se dispute în sala „Inainte" un match de basketball, de rezultatul căruia depindea calificarea în finala Cupei „Fantinelli" a unei grupări fruntaşe din Capitală.

Se dă fileul jos (pentrucă înainte se jucase volley) se întocmeşte foia de arbitraj, echipele apar pe teren şi când să înceapă partida se constată că lipseşte... mingie. Cum s'ar spune: ambii „vânători" plecaseră la vânat fără puşcă!

Conducătorul uneia dintre echipe expediază pe un jucător cu maşina, ca să aducă una dela sediul grupării. Dar sala „Inainte" este la un capăt al Bucureştilor şi sediul la celălalt.

Până să vină cel plecat după mingie, trece, timpul reglementar acordat şi arbitrul dictează forfait ambelor echipe. Foaia este încredinţată spre semnare căpitanilor respectivi, dar nu mai ajunge înapoi în mâinile arbitrului. „S'a volatilizat" după însă-şi expresia acestuia din şedinţa când a fost cercetat „cazul".

Foaia de arbitraj a fost însă refăcută şi rezultatul omologat.

DISCIPLINA

Federaţia maghiară de gimnastică a primit informaţii că, încă în timpul verii, înaintea «Olimpiadei» — mai mulţi gimnastici au trăit foarte liber şi n'au respectat jurământul lor olympic şi au făcut în lagărul lor câteva chefuri.

Federaţia maghiară, cercetând cazul, a dat acum sentinţa, exemplar de severă.

Ioan Krizmanich, conducătorul echipei, a fost suspendat pe timp de 6 suni: Zoltan Duckstein, secretarul federaţiei, pe 4 luni; Dr. Ştefan Pelle, fostul campion olympic tot pe 6 luni; ceilalţi gimnastici, membrii ai echipei reprezentative, la câte 4 luni.

SPORTUL FEMENIN IN ALBANIA

Inainte cu 10 ani n'a putut fi vorba despre sport femenin, în Albania.

Dominaţia turcă, care a durat 500 de ani, a ţinut femeile într'o situaţie socială care nu i-a îngăduit o desvoltare liberă, mai ales pe terenul sportiv.

Numai în ultimul timp s'a început o viaţă nouă şi în această direcţie. S'au înfiinţat şcoli moderne pentru fete, în care să facă gimnastică şi sport.

A apărut recent o dare de seamă asupra activităţii sportive a şcoalei superioare de fete din Tirana. In acest institut se practică aletismul, handballul, volley-ballul, basket şi ping-pongul.

PROVINCIA

Ştiri şi fapte din toate colţurile ţării

— Dela redacţiile noastre speciale —

SATU MARE

PROGRAMUL CAMPIONATULUI DISTRICTUAL

SATU-MARE, 26 (Prin tel). — Districtul de football a ţinut aseară şedinţă şi a tras la sorţi campionatul districtual. Campionatul va începe la 7 Martie, terminându-se la 6 Iunie. 30 matchuri mai sunt de jucat.

Programul este următorul:

7 Martie: Stăruinţa Carei — Aurum, C. F. R.—Samson.

14 Martie: S. S. Satu-Mare—Stăruinţa Carei, Stăruinţa Satu-Mare — C. F. R.

21 Martie: Aurum — Osana, Stăruinţa Satumare—Stăruinţa Carei, S. S. Satumare — Seini.

28 Martie: S. S. Satumare — Osana, Stăruinţa Carei — C. F. R., Stăruinţa Satumare—Seini.

4 Aprilie: Samson — Stăruinţa Satumare, Seini — Stăruinţa Carei.

11 Aprilie: Samson — S. S. Satu, C. F. R.—Osana, Seini—Aurum.

18 Aprilie: S. S. Satu—Aurum, Osana — Stăruinţa Carei.

23 Aprilie: Stăruinţa Satu—Aurum.

25 Aprilie: Samson—Osana, C. F. R.—Seini.

1 MAIU: S. S. Satu—Stăruinţa Satu.

2 Maiu: Samson — Aurum.

9 Maiu: C. F. R.—Aurum, Seini—Samson.

16 Maiu: Stăruinţa Satu— Osana, Samson —Seini.

23 Maiu: Seini—Osana.

30 Maiu: Samson—Stăruinţa Carei.

6 Iunie: S. S. Satu—C. F. R.. Stăruinţa Carei—Samson

GIURGIU

O MICA TRECERE IN REVISTA

GIURGIU 26. — Sportul giurgiuvean, astăzi mai mult ca oricând se găseşte într'un stadiu destul de precar, când ne gândim că, cu câţiva ani în urmă, Giurgiul a jucat un rol însemnat în practicarea sportului cu mingea rotundă. Societăţile sportive giurgiuvene au trebuit să lupte cu foarte multe greutăţi pentru a putea să se menţină, având în vedere lipsa totală de mijloace materiale indispensabile existenţei unei societăţi şi aceasta datorită lipsei unui stadion sportiv, unde să se poată activa, în ultimul timp, expropiindu-se şi singurul teren sportiv de care dispunea oraşul nostru. Este paradoxal faptul, când ne gândim că astăzi Municipiul Giurgiu, este lipsit de un teren de football, în comparaţie cu alte centre mult mai mici din ţară cari dispun de stadioane model. Aceasta ar fi cauza fundamentală pentru care grupările sportive giurgiuvene n'au putut până în prezent să se afirme în domeniul footballistic.

Printre grupările giurgiuvene locul de frunte îl deţine actualmente tânăra grupare «Triumph», care este şi leaderul de toamnă în campionatul districtual.

Gruparea dispune de elemente destul de capabile cu care poate oricând alcătui o echipă şi care ar putea ocupa un loc mai bun în domeniul footballistic al ţărei, ţinând seama că grupări cari dacă nu mai inferioare cel puţin egale astăzi se găsesc în divizia naţională C. Gruparea sportivă «Triumph» odată cu venirea la conducere a d-lui avocat Kiru Kiriţescu revirimentul s'a şi văzut. Ajutat de un comitet format din persoane serioase şi cu interes pentru sport, gruparea s'a organizat pe baze noi şi în anul trecut a putut realiza lucruri destul de frumoase prin laborioasa activitate desfăşurată. Societatea dispune astăzi şi de o echipă de juniori de unde-şi recrutează elementele necesare primei echipe.

Gruparea dispune de un antrenor în persoana d-lui inginer R. Klein, fost jucător internaţional cehoslovac, care odată cu începerea activităţii sportive pe teren care o va relua la 1 Martie a. c. speră ca echipa pe care o antrenează să poată da roadele aşteptate. Cu concursul autorităţilor locale, sperăm ca în curând municipiul Giurgiu să dispună de un stadion sportiv modern şi atunci desigur că Giurgiul v'a avea şi el un cuvânt de spus în sportul cu balonul rotund.

AL. DRUME

LUGOJ

SECŢIUNEA DE FOOTBALL A «VULTURILOR»

LUGOŞ, 26. — Merituoasa asociaţie polisportivă locală Vulturii-Textila, a reuşit în acest an să-şi însuşească titlul de campion de toamnă al seriei vestice din Divizia B.

Rezultatul vorbeşte dela sine, dacă ţinem seama, că în seria vestică fac parte o serie de echipe de o valoare incontestabilă. E suficient să amintim că puternica formaţie orădeană C. A. O. a fost silită să plece steagul în faţa echipelor craiovene, Rovine-Griviţa şi Crai-Iovan. Jiul care a dispus la scor de A.M.E.F.A., iar Olimpia C. F. R. a dispus recent de Crişana cu 6-2, Phoenix din Baia Mare, C.A.M.T. sunt echipe care în tot cazul ar încurca multe socoteli echipelor din Div. A. Mai trebue reamintit faptul că în toamna anului trecut Ripensia campioană pe teren propriu, a trebuit să se mulţumească cu un draw, în faţa Vulturilor din localitate, jocul terminându-se la 3-3.

Localnicii în acest an, au realizat un adevărat tur de forţă, nefiind învinşi decât într'un singur match.

In campionatul de toamnă localnicii au totalizat 17 puncte, câştigând 7 jocuri, terminând 3 la egalitate şi pierzând unul. Poate că nici acest joc nu ar fi fost pierdut dacă trei din titularii primei echipe, nu ar fi fost reţinuţi din cauza manevrelor, echipa fiind silită să se prezinte la Baia Mare cu trei rezerve.

Sacrificiile materiale făcute de localnici prin angajarea unor antrenori cu renume internaţional ca Schäfer, Prohaska şi alţii au avut darul de a face ca zi de zi echipa să se prezinte într'o ascensiune de formă şi cu o technică din ce în ce mai avansată. Dacă şi în sezonul de primăvară Vulturii vor continua seria succeselor publicul lugojan va avea însfârşit satisfacţia de a-i vedea introduşi în Divizia A.

Matchuri internaţionale în acest an localnicii nu au avut decât unul. Intâlnind puternica formaţie Belgrădeană B.A.S.K., cu care a terminat la egalitate 1-1.

Cu echipe din ţară în jocuri amicale au avut două întâlniri. Gloria din Arad a fost învinsă cu 2-1, iar C. A. Cluj a fost învins cu 4-0. In total echipa primă a disputat 34 de jocuri. A câştigat 20. A terminat la egalitate 7 şi a pierdut 7. (Aceasta socotind şi jocurile disputate în primăvară. A dat 93 goaluri şi a primit 54.

Goalgeterii locali sunt Popescu cu 20 goaluri, secondat fiind de Mustăţia cu 19. Cei mai activi din tre jucători au fost Hambalco care a participat la toate jocurile iar Iorga II la 31 de jocuri.

Echipa de rezerve a disputat 13 jocuri, a câştigat 9, unul egal şi trei pierdute. Juniorii au disputat 16. Au câştigat 15 pierzând unul. Piticii au jucat 8. Au câştigat 5. Au făcut 2 egale şi au pierdut unul.

Cum vedem la secţiunea de football a fost o activitate remarcabilă cu care atât jucătorii cât şi conducerea se pot cu drept cuvânt făli.

CORESPONDENT

VIDELE

ACTIVITATEA SPORTIVA A SOC. «AVANTUL»

VIDELE 26. — Merituoasa echipă «Avântul» a susţinut în cursul anului 1936, numai 4 matchuri de football, cari toate s'au soldat cu victorii. Dealtfel, echipa «Avântul» a susţinut cele mai puţine matchuri în anul precedent faţă cu anii precedenţi, adică dela înfiinţarea soc. sportive «Avântul» din anul 1932, când în fiecare an se disputau câte 12—14 matchuri. Cauza care a făcut să se dispute matchuri puţine, se datoreşte în mare parte lipsei de adversari, iar puţinele echipe cari sunt, evită întâlnirea cu «Avântul» ştiind că sunt victime sigure. Aducerea echipelor din Bucureşti sau Giurgiu sunt mult costisitoare.

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 6)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

Dar este un fel de Joan Ciau dela... Piatra Neamţ. O veche şi incurabilă dragoste a acestui veteran Don Juan, cu succese mari şi iubiri... antice.

Este ora 2 noaptea.

Oboseala s'a prins de mădulare şi s'a săpat în cearcăne. Orchestra abea mai miorlăe tangouri leşinate, pe care asistenţa nu le mai onorează cu o atenţiune oricât de redusă.

Consumaţia s'a potolit.

Printre mese, Bodo îşi plimbă profesional zâmbetul şi recomandaţiile:

— Să pun o nouă baterie la ghiaţă?... Să scot o sticlă de Mott?

Pe valea gâturilor, alcoolul curge mai greu.

In schimb, discuţiile s'au fixat în jurul aceluiaş subiect. Pornirea a dat-o d. Culcescu.

De alături, ceilalţi oficiali şi-au însuşit subiectul. Şi toate mesele nu discută acum decât evenimentul vestit în după amiaza aceleiaş zile, de ediţiile speciale ale ziarelor.

— Ce zici, domnule, cum s'a sinucis?...

— Era de aşteptat! decretează implacabil d. Rodel Bădulescu.

Spre masa acestei Curţi de Casaţie în secţiuni unite, capetele celorlalţi oficiali au întors ochi mari şi atenţi.

— Aşa cum a jucat, este cert că Vişoiu a vrut să pierdem.

Peste afirmaţia aceasta gravă, d. Culide a pus covorul unei rezerve aplaudată:

— Nu faceţi declaraţii categorice. Se poate ca goallul să fi fost parabil. Un om însă, rămâne om. In orice ocaziune. Nu este exclus deci ca Vişoiu să fi rămas cu conştiinţa imaculată.

Câteva voci anonime s'au asociat cu opinia d-lui Culide:

— Bravo!...

Din alt colţ însă, d. Georgescu, un oficial cu informaţii întotdeauna exacte, a intervenit sentenţios:

— Ceva dubios trebue să fie. Nu se spânzură un om, pentru o campanie de gazetă. Dar mai ales, nu se spânzură de bara porţii pe care n'a apărat-o impecabil.

Sunt de acord că huiduelile tribunei devastează energii, oricât de inflexibile. De aici, însă, şi până la sinucidere...

Peste logica aceasta strânsă, asistenţa a pus o pauză deferentă. Toată lumea, cântăreşte argumentele.

Apoi, d. Culcescu are o intervenţie zgomotoasă.

— Prin urmare, trebue să fi fost ceva la mijloc.

— Cu siguranţă.

— Dar ce anume?...

Răspunsul la această întrebare ar rezolva întreaga problemă. Dar cine să poată da răspunsul acesta care pluteşte vag, pe întinsul alb al unei întrebări înnecată în ceaţă?... D. Georgescu zâmbeşte. Ştie ceva? Adesea a adus informaţii şi lămuriri cari au limpezit chestiuni neguroase pentru toţi ceilalţi oficiali. Deaceia, aproape tot sectorul acesta al restaurantului îl ţine sub săgeata unor priviri interogative.

D. Georgescu îşi priveşte calm paharul. Ştie ceva?

Cineva, cu-o voce îngroşată de şpriţ, îl somează:

— Haide, domnule, vorbeşte!...

D. Georgescu, continuă să-şi admire paharul. Apoi, răspunzând parcă unei întrebări a sa, personală, a prins să scandeze din ce în ce mai tare:

— Nu ştiu nimic precis. Dacă aş şti, aş da o precizare care să limpezească motivul acestei sinucideri năpraznice. Cred însă că anumite detalii ar putea să netezească drumul spre hotarul explicaţiilor.

Mai întâi, un amănunt sentimental. Vişoiu era îndrăgostit. Iubea pe Miryam, fiica lui Burlton, subdirector la Societatea de telefoane şi vice-preşedintele clubului «Arcaşii». Dar nu era dominat numai de afecţiunea aceasta. Pentru el, Miryam era un fel de ocupaţiune de ziuă. Noaptea îşi fixase activitatea sentimentală în cabaretul «Nippon», unde dansa tot timpul cu o unguroaică, Milka.

— Aha!...

In gândurile d-lui Costel Bădulescu, declaraţia aceasta a luminat o corelaţie subită:

— Aha!... Dansa cu o unguroaică la Nippon şi a pierdut un match al României împotriva Ungariei.

D. Georgescu îşi accentuiază importanţa. Priveşte de sus şi continuă cu o voce, abia perceptibilă:

— Dar nu e numai asta. Două săptămâni înaintea matchului, Vişoiu a cunoscut pe un oarecare domn Törek. Un fost manager al echipei Ferencvaros, descins nu se ştie dece, în Bucureşti, şi apărut — tot nu se ştie dece — în rândurile jucătorilor maghiari veniţi la Bucureşti pentru matchul cu România.

— Aha!...

D. Costel Bădulescu are o nouă tresărire.

— Prin urmare, e clar.

— Nu e clar de loc.. a ripostat nervos d. Culcescu. Faptul că-a cunoscut un ungur, nu dovedeşte că Vişoiu a vândut matchul cu Ungaria.

— Desigur!... a convenit d. Georgescu. Mai intervine însă ceva care mi se pare oarecum curios. Tot timpul, chefurile dela «Nippon» au fost plătite numai de acest Törek. Vişoiu a participat la ele numai cu consumaţia. De unde, amabilitatea aceasta curioasă? De unde coincidenţa curioasă că Törek să fie ungur?... Tot ungur? Dar mai ales, dece s'a sinucis Vişoiu fără să lase câteva cuvinte de explicaţie pentru sinuciderea sa în clipe de generală suspiciune a probităţii sale sportive?...

Peste ultimele cuvinte, capetele auditorilor s'au lăsat în jos aprobative.

Premizele erau, într'adevăr, impresionante. A urmat o tăcere lungă. Prin ceaţa fumului din sală, doar d. Culcescu a explodat din nou zgomotos şi neconvins:

— Imposibil. Orice-aţi spune, este imposibil. Vişoiu n'a vândut matchul...

*

Restaurantul «La mustul înăsprit» este acum o încăpere înceţoşată şi zgomotoasă.

Paharele au reluat drumul gurilor uscate de inactivitate. Orchestra zdrăngăne un foxtrot dezacordat şi interminabil.

Din când în când, un chiot lung sfârşeşte un toast dela o masă. Iar Bodo şi-a reluat locul la intrare, pentru a saluta nouile transporturi de clienţi.

Sosesc acuma teatrele.

In capul monomului, zâmbeşte palid şi idiot o siluetă de femee în costum de iezuit. Cap triunghiular, cu'n smoc de păr zbârlit, cu ochii incolori, cu gura înţepenită pe-un zâmbet strâmb şi umed, o pelerină neagră de călugăr şi o pereche de şoşoni bărbăteşti, uzaţi.

In faţa acestui nou dar cunoscut client, patronul a luat o poză de diferenţă servilă:

— Bine-ai venit, Prinţesă!...

Prinţesa şi-a lărgit şi mai tare paranteza gurii peste plutonul dinţilor îngălbeniţi. Zâmbeşte. Cel puţin aşa pretinde. A inventariat încăperea cu o rotire a ochilor şi a ales o loje pe care Bodo i-a recomandat-o entusiast:

(Va urma)